

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA
PRVI ODJEL SUDA

ODLUKA

Zahtjev br. 29338/22
GRADEL D.O.O.
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 30. travnja 2026. u odboru u sastavu:

Artūrs Kučs, *predsjednik*,

Davor Derenčinović,

Anna Adamska-Gallant, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnika odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 29338/22) protiv Republike Hrvatske koji je društvo Gradel d.o.o., („društvo podnositelj zahtjeva”), društvo registrirano u Hrvatskoj 1995. sa sjedištem u Velikoj Gorici, koje je zastupao g. A. Šagovac, odvjetnik u Velikoj Gorici, podnijelo Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 1. lipnja 2022.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten,

očitovanja stranaka,

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na nalog društvu podnositelju zahtjeva za plaćanje navodno nerazumnih troškova u parničnom postupku.

2. Godine 2010. društvo podnositelj zahtjeva sklopilo je ugovor s izvjesnim V. za preuređenje njegove kuće.

3. Godine 2012. V. je prenio kuću na svoju djecu D. i I. na temelju ugovora o darovanju.

4. Godine 2013. društvo podnositelj zahtjeva pokrenulo je postupak protiv V.-a tražeći plaćanje usluge preuređenja njegove kuće u iznosu od približno 63.000 eura (EUR).

5. Godine 2016. V. je preminuo, a postupak su kasnije preuzela njegova djeca D. i I. kao njegovi sljednici, koji su ustvrdili da za dug njihova pokojnog prednika mogu odgovarati samo do visine vrijednosti naslijeđene imovine.

6. Prvostupanjskom presudom Općinskog suda u Rijeci od 12. srpnja 2018. utvrđeno je da nepodmireni dug za neplaćene radove koje je izvelo društvo podnositelj iznosi približno 52.000 eura. Međutim, budući da su D. i I. bili odgovorni za dug samo do visine vrijednosti naslijeđene imovine, koja je iznosila približno 4.500 eura, taj je iznos dosuđen društvu podnositelju na ime naknade. Kuća na kojoj su radovi izvedeni nije uračunana kao dio nasljedstva jer ju je V. prije smrti darovao D. i I. (vidi stavak 3. ove odluke). Sud je odbacio prigovor društva podnositelja zahtjeva, podnesen 2018. protiv tog ugovora o darovanju, jer je podnesen izvan zakonskog roka od tri godine.

7. Povodom žalbe društva podnositelja zahtjeva Županijski sud u Bjelovaru presudom od 3. prosinca 2019. potvrdio je presudu nižeg suda te je, uzevši kao osnovicu za izračun vrijednost predmeta spora za svaku poduzetu radnju, naložio društvu podnositelju zahtjeva nadoknaditi troškove postupka nasljednicima tuženika u iznosu od približno 4.400 eura.

8. Kasniji prijedlog društva podnositelja zahtjeva za dopuštenje revizije i njegova ustavna tužba odbijeni su kao neosnovani.

9. Društvo podnositelj zahtjeva pred Sudom je prigovorilo, pozivajući se na članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, da je nalog za plaćanje troškova doveo do povrede njegova prava vlasništva.

OCJENA SUDA

10. Mjerodavna opća načela o nerazumnim troškovima postupka sažeta su u predmetima *Čolić protiv Hrvatske* (br. 49083/18, stavci 67. – 70., 18. studenoga 2021.), *Cindrić i Bešlić protiv Hrvatske* (br. 72152/13, stavci 91. – 111., 6. rujna 2016.) i *Klauz protiv Hrvatske* (br. 28963/10, stavci 108. – 110., 18. srpnja 2013.).

11. Društvu podnositelju zahtjeva naloženo je platiti tuženicima troškove postupka u iznosu gotovo jednakom iznosu koji je njemu dosuđen na ime naknade (vidi stavke 6 i 7 ove odluke). Takva situacija može, u načelu, otvoriti pitanje na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, osim ako ne postoje važni razlozi koji bi opravdali takav ishod (vidi gore navedeni predmet *Čolić*, stavak 69.).

12. U vezi s tim, Sud primjećuje da su, nakon što je V. preminuo, njegovi nasljednici preuzeli postupak i pozvali se na zakonsku odredbu prema kojoj mogu biti odgovorni za V.-ov dug samo u visini vrijednosti naslijeđene imovine. Međutim, unatoč toj promjeni tuženika i njihovoj novoj tvrdnji

društvo podnositelj zahtjeva nije izmijenilo svoj tužbeni zahtjev, već je navelo da mu se i dalje treba dosuditi puni iznos koji je tražilo, tvrdeći da je cilj ugovora o darovanju između V.-a i njegove djece bio izbjeći plaćanje V.-ova duga. Posljedično su stranke zasigurno imale dodatne troškove jer se zbog vrijednosti predmeta spora nastavila primjenjivati viša tarifa naknade prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (vidi, *a contrario*, gore navedeni predmet *Čolić*, stavci 14. i 56.).

13. Kad je riječ o gore navedenoj tvrdnji društva podnositelja zahtjeva da je cilj ugovora o darovanju između V.-a i njegove djece bio izbjeći plaćanje V.-ova duga, Sud primjećuje da su domaći sudovi na dvjema razinama u obrazloženim presudama zaključili da društvo podnositelj nije osporavalo ugovor o darovanju u zakonskom roku, odnosno u roku od tri godine od sklapanja spornog ugovora (vidi stavak 6. ove odluke). Uloga Suda nije dovoditi u pitanje tumačenje domaćeg prava od strane nacionalnih sudova, osim ako se njihova utvrđenja mogu smatrati proizvoljnima ili očigledno nerazumnima (usporedi, primjerice, *Bochan protiv Ukrajine (br. 2)* [VV], br. 22251/08, stavak 61., ECHR 2015), što u ovom predmetu nije slučaj.

14. Sud smatra da su dva prethodno navedena čimbenika dovoljno važni razlozi za opravdanje financijski nepovoljnog ishoda za društvo podnositelja zahtjeva u ovom predmetu. Takav ishod prvenstveno je bio rezultat gore opisanih postupovnih nedostataka, odnosno propusta društva podnositelja zahtjeva da izmijeni svoj tužbeni zahtjev ili ospori ugovor o darovanju između V.-a i njegove djece u zakonskom roku (usporedi nasuprot tome gore navedeni predmet *Čolić*, stavak 59. *in fine*). U tim okolnostima odgovornost nasljednika bila je ograničena na iznos koji je u konačnici dosuđen društvu podnositelju zahtjeva, a visoki troškovi postupka bili su posljedica visine iznosa koji je društvo podnositelj potraživalo tijekom cijelog postupka. U tim okolnostima Sud smatra da je način na koji su domaći sudovi primijenili domaće zakonodavstvo u ovom predmetu bio unutar njihove slobode procjene na temelju članka 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

15. Iz toga slijedi da je ovaj zahtjev očigledno neosnovan i mora se odbaciti u skladu s člankom 35. stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

proglašava zahtjev nedopuštenim.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 21. svibnja 2026.

ODLUKA GRADEL D.O.O. protiv HRVATSKE

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnika

Artūrs Kučs
predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

